

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 września 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie XI Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Łukasz Biliński

Protokolant: Karolina Kowalczyk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 września 2017 roku w W.

sprawy **J. S.**

syna A. i K. z d. R.

urodzonego dnia (...) w Z.

obwinionego o to, że:

1. do dnia 15 października 2016 r. prowadząc działalność gospodarczą w W. kod pocztowy (...), przy Al. (...) pod nazwą J. M., nie dopełnił obowiązku opłacania składek na ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za siebie oraz za zatrudnionych pracowników wykazanych deklaracji rozliczeniowej ZUS DRA, zgodnie z art. 47 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych zwanej dalej ustawą o sus należnych za wrzesień 2016 r. w przewidzianym przepisami terminie w następującej wysokości:

Ubezpieczenie zdrowotne – 12,96 zł

FP i FGŚP – 59,61 zł

tj. o czyn z:

- art. 193 pkt 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2016 r., poz. 1793) w zw. z art. 98 ust. 3 ustawy o sus (Dz. U. z 2016. poz. 963 z późn. zm.),

- art. 98 ust. 1 pkt 1a w związku z art. 32 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 963 z późn. zm.),

2. do dnia 15 listopada 2016 r. prowadząc działalność gospodarczą w W. kod pocztowy (...), przy Al. (...) pod nazwą J. M., nie dopełnił obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za siebie oraz za zatrudnionych pracowników wykazanych deklaracji rozliczeniowej ZUS DRA, zgodnie z art. 47 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych zwanej dalej ustawą o sus należnych za październik 2016 r. w przewidzianym przepisami terminie w następującej wysokości:

Ubezpieczenia społeczne – 416,85 zł

Ubezpieczenie zdrowotne – 577,90 zł

FP i FGŚP – 59,61 zł

tj. o czyn z:

- art. 98 ust. 1 pkt 1a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 963 z późn. zm.),

- art. 193 pkt 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2016 r., poz. 1793) w zw. z art. 98 ust. 3 ustawy o sus (Dz. U. z 2016. poz. 963 z późn. zm.),

- art. 98 ust. 1 pkt 1a w związku z art. 32 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 963 z późn. zm.),

3. do dnia 15 grudnia 2016 r. prowadząc działalność gospodarczą w W. kod pocztowy (...), przy Al. (...) pod nazwą J. M., nie dopełnił obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za siebie oraz za zatrudnionych pracowników wykazanych deklaracji rozliczeniowej ZUS DRA, zgodnie z art. 47 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych zwanej dalej ustawą o sus należnych za listopad 2016 r. w przewidzianym przepisami terminie w następującej wysokości:

Ubezpieczenia społeczne – 713,35 zł

Ubezpieczenie zdrowotne – 577,90 zł

FP i FGŚP – 59,61 zł

tj. o czyn z:

- art. 98 ust. 1 pkt 1a ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 963 z późn. zm.),

- art. 193 pkt 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2016 r., poz. 1793) w zw. z art. 98 ust. 3 ustawy o sus (Dz. U. z 2016. poz. 963 z późn. zm.),

- art. 98 ust. 1 pkt 1a w związku z art. 32 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 963 z późn. zm.),

4. do dnia 15 stycznia 2017 r. prowadząc działalność gospodarczą w W. kod pocztowy (...), przy Al. (...) pod nazwą J. M., nie dopełnił obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za siebie oraz za zatrudnionych pracowników wykazanych deklaracji rozliczeniowej ZUS DRA, zgodnie z art. 47 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych zwanej dalej ustawą o sus należnych za grudzień 2016 r. w przewidzianym przepisami terminie w następującej wysokości:

Ubezpieczenia społeczne – 713,35 zł

Ubezpieczenie zdrowotne – 577,90 zł

FP i FGŚP – 59,61 zł

tj. o czyn z:

- art. 98 ust. 1 pkt 1a ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 963 z późn. zm.),

- art. 193 pkt 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2016 r., poz. 1793) w zw. z art. 98 ust. 3 ustawy o sus (Dz. U. z 2016. poz. 963 z późn. zm.),

- art. 98 ust. 1 pkt 1a w związku z art. 32 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 963 z późn. zm.),

5. do dnia 15 lutego 2017 r. prowadząc działalność gospodarczą w W. kod pocztowy (...), przy Al. (...) pod nazwą J. M., nie dopełnił obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za siebie oraz za zatrudnionych pracowników wykazanych deklaracji rozliczeniowej ZUS DRA, zgodnie z art. 47 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych zwanej dalej ustawą o sus należnych za styczeń 2017 r. w przewidzianym przepisami terminie w następującej wysokości:

Ubezpieczenia społeczne – 749,94 zł

Ubezpieczenie zdrowotne – 594,56 zł

FP i FGŚP – 62,67 zł

tj. o czyn z:

- art. 98 ust. 1 pkt 1a ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 963 z późn. zm.),

- art. 193 pkt 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2016 r., poz. 1793) w zw. z art. 98 ust. 3 ustawy o sus (Dz. U. z 2016. poz. 963 z późn. zm.),

- art. 98 ust. 1 pkt 1a w związku z art. 32 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 963 z późn. zm.),

6. do dnia 15 marca 2017 r. prowadząc działalność gospodarczą w W. kod pocztowy (...), przy Al. (...) pod nazwą J. M., nie dopełnił obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za siebie oraz za zatrudnionych pracowników wykazanych deklaracji rozliczeniowej ZUS DRA, zgodnie z art. 47 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych zwanej dalej ustawą o sus należnych za luty 2017 r. w przewidzianym przepisami terminie w następującej wysokości:

Ubezpieczenia społeczne – 749,94 zł

Ubezpieczenie zdrowotne – 594,56 zł

FP i FGŚP – 62,67 zł

tj. o czyn z:

- art. 98 ust. 1 pkt 1a ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 963 z późn. zm.),

- art. 193 pkt 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2016 r., poz. 1793) w zw. z art. 98 ust. 3 ustawy o sus (Dz. U. z 2016. poz. 963 z późn. zm.),

- art. 98 ust. 1 pkt 1a w związku z art. 32 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 963 z późn. zm.),

I. obwinionego **J. S.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie 1 wniosku o ukaranie stanowiącego wykroczenie z art. 193 pkt 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowych z środków publicznych w zw. z art. 98 ust. 3 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, art. 98 ust. 1 pkt 1a w zw. z art. 32 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych oraz czynów opisanych w pkt. 2-6 wniosku o ukaranie stanowiących wykroczenia z art. 98 ust. 1 pkt 1a ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych, art. 193 pkt 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowych z środków publicznych w zw. z art. 98 ust. 3 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, art. 98 ust. 1 pkt 1a w zw. z art. 32 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych, i za to na podstawie powołanych przepisów skazuje go, zaś na podstawie art. 98 ust. 1 pkt. 1a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych w zw. z art. 48 kw w zw. z art. 9 § 2 kw, art. 24 § 1 i 3 kw wymierza obwinionemu łącznie karę grzywny w wysokości 1600 (jeden tysiąc sześćset) złotych;

II. na podstawie art. 118 § 1 kpw, art. 627 kpk w zw. z art. 119 kpw zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 (sto) złotych tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania oraz kwotę 160 (sto sześćdziesiąt) złotych tytułem opłaty.

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu zgromadzonego i ujawnionego materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny w sprawie.

J. S. prowadzi działalność gospodarczą z siedzibą w W. przy Al. (...) pod firmą (...).

Obwiniony w okresie od października 2016 r. do marca 2017 r. nie dopełnił w przewidzianych przepisami terminach obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenia zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

Z dokumentów rozliczeniowych Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wynika, iż obwiniony, jako płatnik składek, nie uregulował zobowiązań składowych we wskazanej wysokości za następujące okresy:

- za wrzesień 2016 r., ubezpieczenie zdrowotne – 12,96 zł, FP i FGŚP – 59,61 zł (w terminie do dnia 15.10.2016 r.),
- za październik 2016 r., ubezpieczenia społeczne – 416,85 zł, ubezpieczenie zdrowotne – 577,90 zł, FP i FGŚP – 59,61 zł (w terminie do dnia 15.11.2016 r.),
- za listopad 2016 r., ubezpieczenia społeczne – 713,35 zł, ubezpieczenie zdrowotne – 577,90 zł, FP i FGŚP – 59,61 zł (w terminie do dnia 15.12.2016 r.),
- za grudzień 2016 r., ubezpieczenia społeczne – 713,35 zł, ubezpieczenie zdrowotne – 577,90 zł, FP i FGŚP – 59,61 zł (w terminie do dnia 15.01.2017 r.),
- za styczeń 2017 r., ubezpieczenia społeczne – 749,94 zł, ubezpieczenie zdrowotne – 594,56 zł, FP i FGŚP – 62,67 zł (w terminie do dnia 15.02.2017 r.),
- za luty 2017 r., ubezpieczenia społeczne – 749,94 zł, ubezpieczenie zdrowotne – 594,56 zł, FP i FGŚP – 62,67 zł (w terminie do dnia 15.03.2017 r.),

Łączna kwota nieuiszczona składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenia zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych wyniosła 6.642,99 zł złotych.

Zaległe składki, których dotyczy wnioski o ukaranie, nie zostały wpłacone do dnia wydania wyroku.

Powyższy stan faktyczny, Sąd ustalił na podstawie:

- częściowo pisemnych wyjaśnień obwinionego (k. 34),
- wydruku stanu należności (k. 5),
- dane z CEiDG (k. 7),
- deklaracji ZUS ZFA (k. 8-8v),
- deklaracje rozliczeniowe ZUS ZFA (k. 9-14v),
- sprzeciwu od wyroku nakazowego (k. 32);
- danych z KRK (k. 41).

Obwiniony w dniu 23 czerwca 2017 r. złożył na biurze podawczym tut. Sądu pismo, w którym wyjaśnił, że prowadzona przez niego działalność gospodarcza ma charakter cykliczny i okazjonalny, jak również, że w ostatnim czasie sytuacja rynkowa się znacznie pogorszyła i skomplikowała. Wobec powyższego, jak wyjaśnił obwiniony, nie był on w stanie spłacać należności z tytułu składek do ZUS, jak również nie może jednorazowo zapłacić całej kwoty zadłużenia. Nadto obwiniony wskazał, że zwrócił się do ZUS z wnioskiem o rozłożenie zaległości na raty. (k. 34)

Sąd, wobec nieobecności obwinionego, któremu prawidłowo doręczono wezwanie na rozprawę przeprowadził rozprawę zaocznie, zgodnie z treścią art. 71 § 4 kpw i wydał wyrok zaoczny.

Sąd zważył, co następuje:

Wyjaśnieniom obwinionego złożonym na piśmie Sąd dał wiarę w części, w jakiej wskazuje on, że wskazana we wniosku o ukaranie zaległość rzeczywiście istnieje. Powyższa okoliczność znajduje bowiem odzwierciedlenie w dowodach z dokumentów w postaci: wydruku stanu należności (k. 5), deklaracji ZUS ZFA (k. 8-8v), deklaracji rozliczeniowej ZUS ZFA (k. 9-14v), które Sąd uznał za wiarygodne, albowiem ich treść oraz wygląd nie rodzą zastrzeżeń odnośnie ich rzetelności i autentyczności, zaś w toku postępowania ich wiarygodność nie była przez żadną ze stron kwestionowana, nadto zostały one sporządzone przez organy uprawnione do ich wydania, a Sąd nie znalazł żadnych podstaw dla podważenia ich wartości dowodowej.

Wyjaśnieniom obwinionego w pozostałej części, w zakresie w jakim obwiniony wskazuje na swoją trudną sytuację finansową, związaną z cyklicznym charakterem prowadzonej działalności oraz trudnościami na rynku, Sąd nie dał wiary, gdyż nie znajdują one odzwierciedlenia w zgromadzonym i ujawnionym materiale dowodowym. Samo wskazywanie przez obwinionego na jego trudną sytuację finansową, bez jakiegokolwiek uprawdopodobnienia powyższej okoliczności w ocenie Sądu stanowiło jedynie przyjętą przez niego linię obrony, która miała uwolnić go od odpowiedzialności za popełnione wykroczenia. Również należy wskazać, że nie znajduje potwierdzenia w materiale dowodnym twierdzenie obwinionego, jakoby podjął on czynności zmierzające do rozłożenia powstałej zaległości przez ZUS na raty. W konsekwencji i w tym zakresie wyjaśnienia obwinionego Sąd uznał za niewiarygodne i mające jedynie na celu umniejszenie jego odpowiedzialności za popełnione wykroczenie.

W ocenie Sąd wiarygodne są zgromadzone w niniejszej sprawie materiały w postaci karty karnej (k. 41) oraz dane z CEiDG (k. 7), albowiem nie budzą one wątpliwości co do swojej autentyczności. Nadto zostały sporządzone przez organy uprawnione do ich wydania, a Sąd nie znalazł żadnych podstaw dla podważenia ich wartości dowodowej.

Mając na uwadze tak zgromadzony materiał dowodowy, zdaniem Sądu wina obwinionego nie budzi wątpliwości.

J. S. został obwiniony o popełnienie wykroczeń kwalifikowanych z art. 98 ust. 1 pkt 1a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 963 z późn. zm.), art. 193 pkt 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2016 r., poz. 1793) w zw. z art. 98 ust. 3 ustawy o sus (Dz. U. z 2016. poz. 963 z późn. zm.) oraz art. 98 ust. 1 pkt 1a w związku z art.

32 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 963 z późn. zm.), których to ww. dopuścić się miał w okresie od października 2016 roku do marca 2017 roku.

Wykroczenie z art. 98 ust. 1 pkt. 1a ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych, popełnia ten, kto jako płatnik składek, albo osoba zobowiązana do działania w imieniu płatnika, nie dopełnia obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia społeczne w przewidzianym przepisami terminie. Wykroczenie to zagrożone jest karą grzywny do 5.000 złotych. Z kolei zgodnie z art. 32 ww. ustawy do składek na Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i Fundusz Emerytur Pomostowych oraz na ubezpieczenie zdrowotne w zakresie: ich poboru, egzekucji, wymierzania odsetek za zwłokę i dodatkowej opłaty, przepisów karnych, dokonywania zabezpieczeń na wszystkich nieruchomościach, ruchomościach i prawach zbywalnych dłużnika, odpowiedzialności osób trzecich i spadkobierców oraz stosowania ulg i umorzeń stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące składek na ubezpieczenie społeczne, w tym także art. 98 tej ustawy. Przedmiotem ochrony na gruncie powołanych przepisów jest prawidłowe funkcjonowanie instytucji ubezpieczeń społecznych. Wykroczenie z art. 98 ma charakter indywidualny, jego sprawcą może być tylko płatnik, lub osoba działająca w jego imieniu.

Zgodnie z art. 193 pkt 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2016 r., poz. 1793) kto nie odprowadza w terminie składek na ubezpieczenie zdrowotne podlega karze grzywny.

Dla bytu wszystkich wyżej opisanych wykroczeń istotne znaczenie ma fakt, że dane składki nie zostały opłacone w terminie, co stanowi jedno ze znamion tych wykroczeń.

Uwzględniając powyższe stwierdzić należy, że J. S. odpowiada za zaniechania w regulowaniu należnych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz FP i FGŚP za każdy miesiąc kalendarzowy na rzecz ZUS.

Co do zasady każde wykroczenie można popełnić zarówno umyślnie, jak i nieumyślnie, chyba że ustawa przewiduje odpowiedzialność tylko za wykroczenie umyślne (art. 5 kw). Z kolei z art. 6 § 1 kw wynika, że wykroczenie umyślne zachodzi wtedy, gdy sprawca ma zamiar popełnienia czynu zabronionego, to jest chce go popełnić (zamiar bezpośredni) albo przewidując możliwość jego popełnienia na to się godzi (zamiar ewentualny), § 2 tego przepisu stanowi natomiast, że wykroczenie nieumyślne zachodzi, jeżeli sprawca nie mając zamiaru jego popełnienia, popełnia je jednak na skutek niezachowania ostrożności wymaganej w danych okolicznościach, mimo że możliwość popełnienia tego czynu przewidywał (niedbalstwo) albo mógł przewidzieć (lekkomyślność). Przepis art. 48 kw. nakazuje stosować powyższe przepisy także do wykroczeń przewidzianych w innych ustawach, jeżeli ustawy tych ustaw nie zawierają przepisów odmiennych.

Zarówno w ustawie z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych, jak i w ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych brak jest przepisów wyłączających stosowanie części ogólnej kodeksu wykroczeń, a zatem należy uznać, że wykroczenia, zarzucane obwinionemu mogły zostać popełnione zarówno z winy umyślnej (w zamiarze bezpośrednim lub ewentualnym, jak i nieumyślnie (w formie niedbalstwa lub lekkomyślności).

Obwiniony jest osobą pełnoletnią i nie zachodziły wątpliwości odnośnie jego poczytalności. Będąc przedsiębiorcą – osobą fizyczną – działającym pod oznaczoną firmą i zatrudniającym pracowników jest płatnikiem składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenia zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Wobec powyższego i w świetle zebranego materiału dowodowego jego wina – umyślna, w zamiarze ewentualnym, nie budzi żadnych wątpliwości. Ustawodawca, czuwając nad prawidłowym funkcjonowaniem instytucji ubezpieczeń społecznych oraz zdrowotnych postawił akcent na termin, w którym składki powinny być uiszczone. Sąd, uwzględniając zebrany w sprawie materiał dowodowy, nie miał wątpliwości, iż w miesiącach: październik 2016 r., listopad 2016r, grudzień 2016 r., styczeń 2017 r., luty 2017 r., marzec 2017 r., J. S. – jako osoba prowadząca działalność gospodarczą w W. przy Al. (...) pod nazwą J. S. M., wpisaną do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej RP nie opłacał składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz FP i FGŚP w ustawowych terminach, szczególnie, że sam obwiniony powyższego faktu nie negował, powołując się jedynie na

okoliczności mające wyłączyć jego winę tj. wskazując, że nie dysponował on środkami pozwalającymi na uregulowanie powstałych zobowiązań. Powyższa okoliczność nie znalazła jednak potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym i tym samym nie mogła mieć wpływu na globalną ocenę zachowania obwinionego i ostatecznego stwierdzenia jego sprawstwa oraz winy. Jednocześnie zauważyć należy, że uzasadnianie niedokonywania regularnych wpłat tytułem składek na ubezpieczenie charakterem prowadzonej działalności, w tym cyklicznym i okazjonalnym jej wykonywaniem, nie może uzasadniać niedochowania ww. obowiązku. Obwiniony mając świadomość ciężących na nim zobowiązań oraz nieregularnego charakteru prowadzonej działalności powinien zarządzać uzyskiwanymi dochodami w sposób, który pozwoliłby na comiesięczne regulowanie opłat na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Wskazać bowiem należy, że powyższe obciążenia nie mają charakteru nadzwyczajnego czy niespodziewanego, wręcz przeciwnie są one ściśle związane z prowadzeniem działalności gospodarczej i sam fakt, nieregularnego uzyskiwania dochodów nie może stanowić uzasadnienia odstąpienia od ich uiszczania. Nie bez znaczenia dla ustalenia odpowiedzialności obwinionego, oceniając podnoszone przez niego argumenty dotyczące trudnej sytuacji finansowej, pozostaje również fakt, iż zgodnie z prawem obwiniony, jako osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą w formie przedsiębiorstwa, za zobowiązania powstałe w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą ponosi odpowiedzialność osobistą całym swoim majątkiem, przy czym bez znaczenia pozostaje kwestia, czy majątek osobisty został nabyty po rozpoczęciu prowadzenia działalności, czy też został zgromadzony przez obwinionego przed tym okresem. W konsekwencji powyższego należy przyjąć, iż nawet brak wystarczających środków na rachunku przedsiębiorstwa nie zwolniłby obwinionego z obowiązku poszukiwania innych źródeł, z których mógłby uzyskać środki na zapłatę ww. składek, w szczególności gdy źródłem takim bez wątplenia jest jego majątek osobisty.

Uznając J. S. za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów, Sąd na podstawie art. 98 ust. 1 pkt 1a ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych w zw. z art. 9 § 2 kw i art. 24 § 1 i 3 wymierzył mu łącznie karę grzywny w kwocie 1.600 złotych. Wymierzając obwinionemu karę Sąd kierował się ustawowymi dyrektywami jej wymiaru określonymi w art. 33 kw. Sąd miał tu w szczególności na względzie stopień winy obwinionego, a także znaczny stopień społecznej szkodliwości popełnionego czynu, ustalony zgodnie z art. 47 § 6 kw, a to głównie ze względu na rodzaj naruszonych nimi dóbr, w postaci ochrony powszechnych systemów: ubezpieczeń społecznych oraz opieki zdrowotnej finansowanej ze środków publicznych. Na niekorzyść obwinionego przemawiał również fakt, że do dnia wyrokowania nie podjął on czynności mających na celu zniwelowanie istniejącego zadłużenia. Wymierzając obwinionemu karę Sąd wziął również pod uwagę okoliczności przemawiające na jego korzyść, tj. jego niekaralność.

Ustalając wysokości grzywny Sąd uwzględnił fakt, że obwiniony utrzymuje się z prowadzonej działalności gospodarczej.

Wysokość orzeczonej kary powinna uzmysłwić obwinionemu nieopłacalność jego sprzecznych z porządkiem prawnym działań. Wymierzona kara grzywny w wysokości 1.600 złotych, zdaniem Sądu stanowi sprawiedliwą odpłatę za popełnione wykroczenie, a także będzie adekwatna do stopnia winy i społecznej szkodliwości popełnionego wykroczenia, uwzględnia także możliwości zarobkowe i sytuację materialną obwinionego i będzie wystarczająca dla osiągnięcia celów prewencji ogólnej. Nadto zdaniem Sądu, przy tak ukształtowanej karze nie istnieje obawa, że oskarżony grzywny nie uiści lub nie będzie można jej ściągnąć w drodze egzekucji. W ocenie Sądu wymierzona obwinionemu kara spowoduje, że obwiniony będzie przestrzegał porządku prawnego w przyszłości.

Na podstawie art. 118 § 1 kpw, art. 627 kpk w zw. z art. 119 kpw Sąd zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa opłatę w wysokości 160 złotych, ustaloną na podstawie art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych oraz koszty postępowania, tj. zryczałtowane wydatki postępowania w kwocie 100 złotych, których wysokość ustalono na podstawie § 1 pkt.1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 października 2001 roku w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty za wniesienie wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenia. Sąd uznał, iż warunki materialne obwinionego pozwalają na uiszczenie przez obwinionego kosztów sądowych w pełnej wysokości.